

Navještaj svetog Evanđelja

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uziđe na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista.

I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija. Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u Jeruzalemu. No Petra i njegove drugove bijaše svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj. I dok su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: »Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji.« Nije znao što govori.

Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. A glas se začu iz oblaka: »Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!« I upravo kad se začu glas, osta Isus sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli. Riječ Gospodnja.

Prigodna propovijed

Ljudi su oduvijek željeli saznati što im donosi budućnost. Tu njihovu znatiželju mnogi su okrenuli u vlastitu korist kada su se proglasili raznim; gatarama, proriciteljima ili pak zvjezdoznancima kojima se otkriva skrivena budućnost, jasno, uz dobru prethodnu financijsku donaciju, o kojoj najčešće ovisi i ishod proricanja. No, nama ljudima je uistinu potreban pogled u budućnost; neka slika budućnosti sa jasnim ciljem koji je pred nama. Kada toga ne bi bilo, ne bi znali zašto živimo. Izgubili bi volju za životom, jer ne bi imali smisao života.

Isusovi učenici također su imali svoju viziju života s Isusom. No, njihova je vizija bila previše zemaljska, jer su prvenstveno očekivali visoke položaje u Isusovom kraljevstvu. Tome se nadaju jer ga vide kao silnog čudotvorca koji će jednom postati kraljem. Sjetimo se kako je mati apostola Jakova i Ivana molila Isusa za prva mjesta svojih sinova, a i sami apostoli su među sobom raspravljali o tome tko je od njih najveći. Svi su oni imali krivo poimanje budućnosti koja ih očekuje uz Isusa. Zato im Isus na putu u Jeruzalem govori: „Idemo u Jeruzalem. Sin Čovječji ondje će biti uhvaćen, mučen i ubijen, ali treći dan će uskrsnuti.“ Na te njegove riječi Petar je odmah reagirao: „To se tebi ne može dogoditi.“ Zato ga Isus naziva sotonom, jer mu nisu na pameti Božje, već ljudske misli.

U ozračju takvih vizija budućnosti koje su vladale oko Isusa kod njegovih učenika, on odvodi trojicu apostola na goru. Uzima: Petra, Jakova i Ivana i pred njima se na gori preobrazi. U tren oka pred njima se pojavio Isus u svojoj slavi koju je imao kod Oca prije dolaska na zemlju i koja ga očekuje nakon izvršenja svoga otkupiteljskog poslanja. U tom su trenutku apostoli shvatili da prava budućnost onih koji idu za Isusom nisu prva mjesta uz kraljeve i vlastodršce, nisu vlasti i časti, već nebeska proslava kod Boga. Dobili su kratki uvid u pravu i sigurnu budućnost koja očekuje čovjeka koji Isusa uzima za put svoga života. Možda su apostoli smatrali da su u tom trenutku oni postigli tu slavu, jer u njoj žele napraviti sjenice, mjesto boravka, no Isus se ponovno objavljuje u ljudskom obličju te kaže im da se spuste sa gore. Tako Isus svojim apostolima, ali i svima nama jasno poručuje da se u životu, koji je naš put u slavu nebeskog Boga Oca, ništa ne može preskočiti, već da i naš život, kao i Isusov, u Očevu slavu ide preko postaja naše životne kalvarije.

Ide se preko ustrajnog nošenja križa Isusova nasljedovanja o kojemu smo slušali u Evanđelju jučerašnjega dana. Taj križ je sve ono trpljenje koje podnosimo radi naše vjernosti Božjoj Riječi i Božjim vrijednostima. Križ je sve zlo koje izvire iz naše kršćanske egzistencije; iz toga što želimo biti istinski kršćani, a nije ono zlo koje izvire iz naše ljudske, ovozemaljske, smrtne egzistencije. Isus na putu u Jeruzalem jasno kaže svojim učenicima što ga tamo očekuje. Muka i smrt na križu je preduvjet za uzdignuće k Ocu. I tko želi biti njegov učenik, mora biti spreman zaputiti se i ići istim putem kojim je on išao; putem poniženja, podnoseći mržnju svijeta, a sve kako bi i sam imao udjela u nebeskoj slavi Uskrsloga Gospodina.

Zato trebamo neprestano moliti za čvrstu i postajanje vjeru, po kojoj spoznamo da preko ove smrtne doline suza dolazimo u Nebo, ali samo ako naš život bude; razdavanje, predanje i trošenje našega života za: ljubav, poštenje, dobrotu, istinu i mir, za Boga i brata čovjeka, jer po takvim djelima svoj život ćemo ponovno zadobili u nebu kao vjerni Isusovi učenici.

Draga braćo i sestre. Svatko mora proživjeti svoju zemaljsku povijest, a u njoj, uz radosti i veselja ima i muke, patnje, trpljenje i na kraju smrti, ali sve je to samo korak prema onome što dolazi – vječnost koju je Bog za nas pripravio. Ovu zbilju naše zemaljske povijesti mnogi žele preskočiti i naći se odmah u raj. To još nikome nije uspjelo jer je to nemoguće. Isus nam je u svom preobraženju pokazao onu zadnju viziju i konačni cilj u budućnosti svoga i našeg života. Ta se budućnost ostvaruje tek iza ovoga života, a da bismo došli do toga blaženog života, mi još trebamo mnogo toga pretrpjeti da bi ušli u Kraljevstvo Nebesko. Trebamo na kraju proći i kroz smrt pa tek onda k Isusu. A On već jest u vječnom životu gdje nas očekuje i iz kojega nas hrabri da ne posustanemo i da uvijek pred sobom imamo tu sigurnu budućnost koja nas kod Boga očekuje. Slika Kristovog preobraženja, a osobito slika njegova slavnog uskrsnuća, mora uvijek lebdjeti nad našim očima, osobito u teškim trenucima našeg života. On je pobjednik nad smrti i tako nam je putokaz i utjeha u teškim kušnjama na putu k njemu. Nikada nemojmo zaboraviti. Ako s Kristom trpimo, bit ćemo s njime i proslavljeni. Neka nas samo ta budućnost zanima, draga braćo i sestre u Kristu, jer to nam je jedina i sigurna budućnost koja nas očekuje, a koju nam je svojim preobraženjem pokazao sam Krist Gospodina.

Danas, na prvu subotu u mjesecu, pozvani smo moliti za sveta duhovna zvanja. Moliti da Bog neprestano providi svojoj Crkvi mladih duša koje će spremno ostaviti svijet i krenuti Kristovim putem kao: svećenici, đakoni, redovnici i redovnice. Ali pozvani smo moliti i za postojeća duhovna zvanja; da budu na sliku onoga koji ih je pozvao da idu za njim. A Isus je jasno rekao kakav treba biti njegov učenik. Ne onaj koji se zatvara u sebe i živi samo za sebe, koji ništa ne riskira u životu, za nikoga i za ništa se ne žrtvuje. Takav na kraju gubi sve. Isus traži da njegov učenik bude otvoren za Boga i bližnjega. Da ima život izloženosti, život sebedarja, život koji se u potpunosti razdaje. Trebamo kao zajednica vjernika, moliti za takve biskupe, svećenike, đakone, redovnike i redovnice u našoj Crkvi. Moliti da se u životu do kraja prepuste Bogu, kako bi mogli izvršiti nošenje Isusova križa po kojem će biti izabrani sinovi i kćeri Božje u kojima prebiva Božja milina. Jedino tako oni postaju istinski Isusovi svjedoci i uzorni predvoditelji koji povjerene im duše vode pravim putem u slavu nebesku Domovinu.

Dragi vjernici, shvatimo danas kako se istinski kršćanski život nalazi samo u predanju i žrtvovanju iz čiste ljubavi. Trebamo zato napustiti svoju sebičnost i egoizam i otvoriti se Bogu koji nas treba da po nama čini djela ljubavi. Dopustimo da nas vodi i oblikuje Božja milost da naš život jednom preobrazi u blaženstvo vječnoga života. Amen

Molitva vjernika

Pomolimo se zajedno nebeskom Bogu Ocu usrdnim molitvama, kako bi i nas preobrazio na svoju sliku i učinio dostojnima svoga kraljevstva. Molimo zajedno govoreći:

Preobrazi nas na svoju sliku!

1. Gospodine, neprestano nadahnjuj svoju Crkvu na iskazivanje ljubavi i brige za sve ljude, osobito za siromašne, malene i odbačene, kako bi preobražavala lice svijeta prema tvojim zapovijedima, molimo te.
2. Gospodine, blagoslovi papu Franju, biskupa našega Božu, sve prezbitere, đakone, redovnike i redovnice da neumorno idu putem evanđeoskog života, molimo te.
3. Gospodine, ti nas pozivaš na nasljedovanje tvoga Sina, udijeli mladima naše biskupije poziv u sveta duhovna zvanja, kako bi svojim životima naviještali i gradili tvoje Kraljevstvo, molimo te.
4. Gospodine, utješi sve progonjene zbog vjere diljem svijeta, da njihove žrtve i patnje budu sjeme novih kršćana, a njima izvor vječne slave, molimo te.
5. Gospodine, preobrazi naša okorjela srca i daruj nam svoga Duha da ne malakšemo u vjeri, te da ustrajno i vjerno nasljedujemo Kristov put, molimo te.
6. Gospodine, oslobodi sve pokojne tereta grijeha i daruj ih blaženstvom vječnoga života, molimo te.

Oče, ti si za nas i naše spasenje predao svoga Sina u ruke grešnika da ga razapnu. Daruj nam svoju božansku pomoć da idemo putem tvoga Sina, kako bi obilovali dobrim djelima poradi blaženstva života vječnoga.

Po Kristu, Gospodinu našem.

Molitva Blaženoj Djevici Mariji

Preblazena Djevice,
pogledaj majčinskom blagošću
na svu svoju djecu.
Svrni pogled na tjeskobu svetih pastira,
koji strahju da im ne bi strašna oluja
raspršila povjerena stada.
Po svome zagovoru
isprosi Crkvi dovoljan broj
svetih duhovnih pastira;
biskupa, svećenika, đakona, redovnika i redovnica.
Svrni pogled na strepnje ljudskoga roda,
očeva i majki,
zabrinutih nad sudbinom svojom i svojih,
koje muče teške brige.
Smekšaj srca onih koji ratuju
i ulij u njih „misi mira“.
Učini da Bog, koji osvećuje nepravdu,
potaknut na milosrđe,
vrati narodima željeni mir
i uvede ih u dugotrajni vijek istinskog napretka.
Amen

(usp. Papa Pavao VI., Enciklika mira)

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije ili zapjevati neka prigodna pjesma)